

2. Jeżeli właściciel gospodarstwa zrzekł się bez zgody PZU prawa do odszkodowania od osób trzecich z tytułu poniesionej straty, PZU jest wolny od obowiązku wypłaty odszkodowania.

§ 31. Jeżeli po wypłacie odszkodowania zostanie ujawniona okoliczność, która na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia pozbawia właściciela prawa do odszkodowania, PZU może zażądać zwrotu wypłaconej sumy odszkodowania wraz z kosztami oszacowania szkody.

Rozdział XII

Odpowiedzialność PZU po wypadku szkody.

§ 32. Po wypadku szkody odpowiedzialność PZU trwa nadal do wysokości sumy ubezpieczenia ustalonej na dany rok bez pobierania składki dodatkowej.

Rozdział XIII

Dochodzenie roszczeń o odszkodowanie.

§ 33. 1. Właściciel, który nie zgadza się z decyzją organu PZU w sprawie odszkodowania, może w ciągu 30 dni od dnia otrzymania tej decyzji odwołać się do organu bezpośrednio nadrzędnego PZU (dyrekcji wojewódzkiej lub Zarządu Centralnego).

2. Jeżeli właściciel nie zgadza się z decyzją organu nadrzędnego PZU (ust. 1) albo nie skorzysta z uprawnienia określonego w ust. 1, może dochodzić swych roszczeń w drodze sądowej.

3. Roszczenia nie można dochodzić sądowo po upływie 6 miesięcy od dnia otrzymania od PZU:

- 1) decyzji o nieuznaniu roszczenia do odszkodowania lub
- 2) decyzji o wysokości przyznanego odszkodowania.

4. PZU jest obowiązany w decyzjach, o których mowa w ust. 3, pouczyć właściciela o terminie wniesienia pozwu i o skutkach prawnych połączonych z zaniedbaniem tego terminu. W razie niepouczenia — przewidziany w ust. 3 termin nie biegnie.

§ 34. Roszczenia właściciela i PZU w sprawach o odszkodowanie przedawniają się z upływem 3 lat od dnia powstania szkody.

Rozdział XIV

Przepisy końcowe.

§ 35. 1. Tracą moc w odniesieniu do obowiązkowego (przymusowego) ubezpieczenia mienia ruchomego gospodarstw rolnych przepisy § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1929 r. w sprawie przymusu ubezpieczenia od ognia ruchomości w gospodarstwach rolnych, przymusu ubezpieczenia żywego inwentarza od wypadków śmierci oraz przymusu ubezpieczenia plonów od gradobicia (Dz. U. Nr 13, poz. 112).

2. Gospodarstwa rolne, których mienie ruchome ubezpieczone jest na podstawie dotychczasowych przepisów, obejmuje się z dniem 1 stycznia 1958 r. obowiązkowym ubezpieczeniem według zasad niniejszego rozporządzenia.

§ 36. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

60

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 marca 1958 r.

w sprawie rozciągnięcia zobowiązania do uiszczenia równoważnika pieniężnego za zaległości w obowiązkowych dostawach zbóż i ziemniaków z roku gospodarczego 1957/58 i w obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych z drugiego półrocza 1957 r.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o realizacji zaległości w obowiązkowych dostawach zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych (Dz. U. Nr 62, poz. 337) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Gospodarstwa rolne, które do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie wykonają zaległych obowiązkowych dostaw zbóż i ziemniaków z roku gospodarczego 1957/58 lub zaległych obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych z drugiego półrocza 1957 r., obowiązane są do uiszczenia w zamian tych zaległości równoważnika pieniężnego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy państwowych gospodarstw rolnych podległych Generalnej Dyrekcji Państwowych Gospodarstw Rolnych, innych państwowych gospodarstw rolnych, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego, oraz gospodarstw rolnych oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

§ 2. Wysokość równoważnika pieniężnego (§ 1 ust. 1) wynosi:

- 1) dla zaległości w obowiązkowych dostawach zbóż z roku gospodarczego 1957/58 — 132 zł za 100 kg zboża,
- 2) dla zaległości w obowiązkowych dostawach ziemniaków z roku gospodarczego 1957/58 — 42 zł za 100 kg ziemniaków,
- 3) dla zaległości w obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych z drugiego półrocza 1957 r. — 15 zł za 1 kg zwierząt rzeźnych.

§ 3. Gospodarstwom rolnym, którym w myśl § 39 ust. 3 i § 49 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1957 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zbóż (Dz. U. Nr 38, poz. 164) lub § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1952 r. w sprawie obowiązkowych dostaw ziemniaków (Dz. U. z 1952 r. Nr 37, poz. 256, z 1953 r. Nr 33, poz. 139, z 1954 r. Nr 31, poz. 124, z 1955 r. Nr 24, poz. 148, z 1956 r. Nr 28, poz. 130 i z 1957 r. Nr 38, poz. 165) wstrzymano wykonanie dostaw zbóż lub ziemniaków lub przesu-

nięto terminy tych dostaw na okres późniejszy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, wysokość równoważnika pieniężnego (§ 1 ust. 1) ustalona będzie po upływie terminu dostawy i jej niewykonaniu.

§ 4. Przy ustalaniu i pobieraniu równoważnika pieniężnego w zamian zaległości, o których mowa w § 1 ust. 1, stosuje się tryb postępowania określony w rozporządzeniu Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Ministra Finansów z dnia 4 lutego 1958 r. w sprawie ustalania wysokości i pobierania równoważnika pieniężnego w zamian zale-

głości w obowiązkowych dostawach zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych (Dz. U. Nr 9, poz. 29).

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Ministrowi Finansów,

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

61

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 12 marca 1958 r.

W sprawie uznawania stopni oficerskich uzyskanych w Wojsku Polskim lub w organizacjach podziemnych po dniu 31 sierpnia 1939 r. oraz w formacjach polskich za granicą i w armiach państw obcych.

Na podstawie art. 100 i 101 ust. 3 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 5) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obywatele polscy, którzy stopnie oficerskie uzyskali po dniu 31 sierpnia 1939 r. w Wojsku Polskim lub w organizacjach podziemnych walczących z okupantem w kraju, a nie przedstawili ich do weryfikacji lub nie uzyskali ich weryfikacji w myśl art. 65 dekretu z dnia 3 kwietnia 1948 r. o służbie wojskowej oficerów Wojska Polskiego (Dz. U. Nr 20, poz. 135) — mogą złożyć wniosek do Ministra Obrony Narodowej o uznanie tych stopni.

2. Wniosek zaopiniowany przez właściwy oddział Związku Bojowników o Wolność i Demokrację składa się za pośrednictwem wojskowej komendy rejonowej właściwej ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanej osoby.

§ 2. 1. Stopnie oficerskie uzyskane w polskich formacjach wojskowych za granicą lub w armiach sojusznicych w okresie do dnia 9 maja 1945 r. przez obywateli polskich zamieszkałych stale w kraju uznaje się za stopnie oficerskie przewidziane w ustawie z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 5).

2. Obywatele polscy zamieszkujący stale w kraju, którzy stopnie oficerskie uzyskali w polskich formacjach wojskowych za granicą lub w armiach sojusznicych po dniu 9 maja 1945 r. albo w armiach państw obcych, a którym stopnie te nie zostały dotychczas uznane, mogą złożyć wniosek do Ministra Obrony Narodowej o uznanie tych stopni.

3. Wnioski o uznanie stopni oficerskich wymienionych w ust. 1 i 2 składa się za pośrednictwem wojskowych komend rejonowych właściwych ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanych osób.

§ 3. Do wniosku o uznanie stopnia oficerskiego (§§ 1 i 2) należy dołączyć oryginalne dokumenty lub uwierzytelnione notarialnie odpisy stwierdzające nadanie stopnia oficerskiego.

§ 4. Wojskowi komendanci rejonowi opiniują złożone wnioski oraz zgłaszają swoją propozycję co do zaliczenia zainteresowanych osób do właściwego korpusu osobowego oficerów, grupy i specjalności wojskowej, po czym po dołączeniu dokumentów ewidencji personalnej tych osób przesyłają wnioski do Departamentu Kadr Ministerstwa Obrony Narodowej w terminie 14 dni od ich otrzymania.

§ 5. 1. Wnioski o uznanie stopni oficerskich wymienionych w § 1 ust. 1 i w § 2 ust. 2 rozpatruje komisja powołana przez Ministra Obrony Narodowej.

2. Wnioski o uznanie stopni oficerskich wymienionych w § 2 ust. 1 nie podlegają rozpatrzeniu. Komisja bada jedynie, czy załączone do wniosku dokumenty stwierdzają nadanie stopnia oficerskiego.

3. Do składu komisji rozpatrującej wnioski, o których mowa w § 1, zaprasza się również przedstawiciela Zarządu Głównego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację.

§ 6. 1. Na podstawie wniosków komisji wymienionej w § 5 Minister Obrony Narodowej decyduje o uznaniu bądź o odmowie uznania stopni oficerskich wymienionych w § 1 ust. 1 i w § 2 ust. 1.

2. O decyzji Ministra Obrony Narodowej zawiadamia się zainteresowanych.

§ 7. Uznanie stopni oficerskich wymienionych w §§ 1 i 2 następuje w formie rozkazu Ministra Obrony Narodowej.

§ 8. Rozporządzenie stosuje się do osób, których stopnie oficerskie nie zostały ustalone w trybie przewidzianym w przepisach dotychczas obowiązujących lub zostały ustalone odmiennie od zasad przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: M. Sychalski